

det er umuligt at faae Skov til at voxe her i Landet paa flere Steder, fordi dette Stof — det er Kali — er taget reent bort fra Jorden.

Skulde jeg da sige, hvorledes jeg kunde ønske dette Lovforslag omformet, skulde det være saaledes, at man for det Første overholdt Fredningen af de Skove, der staae paa det, man kalder absolut, almindelig Skovbund, og der nu ere underkastede Skovvang, dernæst at man paa en eller anden Maade søgte at staffe Erstatning i Skov for den Skov, man ryddede paa Agerjord, og vel at mærke skulde denne Erstatning ikke bestaae i at plante Skov paa Bylands Heder (thi det vilde ingen Indflydelse have her paa Nerne), men i de Landsdele, ja næsten i de Egne, hvor Skov tidligere har staaet, der skulde Plantningen foregaae og ikke mange Mile borte; og endelig skulde for det Tredie Betingelserne være, at man fredebe om de mindre Skove; thi jeg anseer netop dem for saa overordentlig vigtige i Klimatist Henseende. Det fortjener, efter min Opfattelse, Paaskjønnelse, at den høitærede Minister har bragt Lovforslaget frem. Han synes at have Die for netop at bringe saadanne Spørgsmaal frem, som Tiden fører med sig (Hør!), og dette er glædeligt; men jeg kan ikke sige Andet, end at, som dette Forslag er — det er maastee ubefindigt, at jeg siger det, men for mig staaer det saaledes, — forekommer det mig virkelig ikke at være et rigtigt Grundlag for en ny Skovlovgivning (Hør!). Og jeg troer ikke, at det er ubeldigt, at vi i et Spørgsmaal, der er saa overordentlig vanskeligt og fordrer saa mange Detailspørgsmaal besvarede og Oplysninger skaffede tilveie som dette, lader det være Thinget, der saa at sige udarbejder Loven. Jeg vilde ønske, forbi jeg har en levende Interesse for denne Sag, at den ærede Minister vilde give os et Lovudkast i en anden Form. Jeg troer ikke, at det er heldigt, at Thinget kommer ind paa den Vej, at nedsætte Udvalg paa 15 Medlemmer til at udarbejde Love, navnlig naar det er en Lov, der er saa overordentlig vanskelig som denne. Jeg erkjender, at den ældre Lovgivning om Skovvang er aldeles ubrugelig, og at noget Nyt maa bringes tilveie; men at faae Sagen ordnet saaledes, at man har sin Samvittighed fri ligeoverfor Efter-

kommerne, er ikke let; det er ikke tilstrækkeligt, at man holder sig til, at efter al Sandsynlighed vil det ikke have stabelig Indflydelse; nei, man maa gaae frem med stor Barsomhed, og jeg troer ikke, man vil kunne faae noget heldigt Resultat derved, at man her lader et Udvalg udarbejde et Lovudkast, om det end stræber derefter med den bedste Villie.

Indenrigsministeren: Det maa beroe paa en komplet Misforstaaelse af den ærede Taler, der nu satte sig, naar han troer, at jeg skulde have henviist til Udarbejdelsen af et nyt Lovforslag i et eventuelt Udvalg. Jeg har anbefalet det af mig forelagte Lovudkast til nøie Prøvelse, men jeg har bestemt udtalt, at, forsaavidt Thinget ikke vilde gaae ind paa det, som efter min Overbeviisning var det ene rette Grundlag for et saadant Lovudkast, var dette kommet for tidligt til Verden. Jeg har ikke udtalt, at jeg vilde gaae ind paa, hvad Thingets Udvalg maatte blive enigt om at sætte istedetfor mit Lovudkast. Jeg har ganske vist sagt, at jeg vilde kunne gaae ind paa en enkelt Eventualitet, men det troer jeg ikke berettiger den ærede Taler til at høre, at jeg skulde have overladt til Thingets Udvalg at bearbejde det Stof, som jeg ikke ansaae mig selv stiftet eller moden til at bearbejde. Lovforslaget er forelagt saaledes, at jeg vilde ønske Thinget vilde vedtage det uden at rette en Tøddel deri, men jeg sætter en Omordning af Forholdene saa høit, at jeg ved Siden deraf har udtalt, at jeg kunde finde mig i den og den Modification, hvad der dog er himmelvidt forskjelligt fra, at jeg vilde vælte det Ansvar, der paahviler mig, over paa Thinget. Naar den ærede Taler blandt Andet udtalte, at man skulde forhindre den Enkelte fra at ødelægge sin Eiendom, kan jeg naturligtviis ikke følge ham deri. Det maa beroe paa den Enkelte selv, om han vil bruge eller misbruge sin Eiendom, denne være nu Skov, Ager eller Høvsomhelst, det vedkommer ikke det Offentlige. Rigesaalid kan jeg følge den ærede Taler, naar han i Udastet ønsker optaget en Bestemmelse til Sikkring for Panthavere, thi disse have selv i dette Dieblit ikke nogen vedvarende Sikkerhed i Skoveiendomme. Jeg har udtalt, og jeg gjentager det, at det efter